

Av 102 1977

"UTAN MUSIKEN HADE JAG INTE KUNNAT LEVA"

en presentation av spelmannen Bror Andersson
av Henry Sjöberg

När vi i redaktionen talade om spelmansporträtt kom omedelbart Bror Andersson på tal. Av olika anledningar har det dröjt innan vi fick tillfälle att besöka honom. Men den 25 augusti var det dags och här följer hans berättelse.

Jag föddes på Strömtorp, Lilla Malma den 15 november 1910. Det var egentligen ett soldattorp som min far hade. Vi hade 4 kor och 1 häst. Två grisar hade vi väl vanligen och någon gödkalv. Det var inte så fett men ibland fanns det roliga stunder. När regementet hade övning så måste de igenom en grind som låg nära oss och då var vi barn där och tävlade om att få öppna grinden när officerarna kom ridandes. Det kunde bli fem och någon gång tio öre för besväret. Jag fick börja arbeta tidigt hemma på gården men när jag var sexton år tog jag drängplats. Det var 25 kronor i månaden plus mat och husrum. Om Du funderar på hur mycket det var värt så kan jag tala om att min läskostym kostade 75 kronor. Det minns jag så väl. Sedan blev jag diversearbetare på sommaren och skogsarbetare på vintern. I skogen var betalningen 1 krona metern för barrved och 1.25 för björkved. Gick det bra kunde man få ihop 3 meter men ibland var det t.o.m. arbetsamt att få ihop 1 meter. Man gav sig ut när det blev så ljusst så man såg och sedan fick man gå hem när det blev mörkt. Om det är någonting jag är glad över så är det att jag klarat mig från att göra mig illa. Jag tänker på det ibland hur skulle det då gått med spelet?

Sedan fick jag arbete i Frisenfelts Järnhandel. Där stannade jag i 31 år. Sedan slutade den och jag gick över till efterträdaren. Där stannade jag i 4 år. Sedan var det en som öppnade firma och sålde motorsågar och halmpressar och sådant. Där stannade jag till dess jag fick pension. Oj så många motorsågar jag reparerat i mina da'r. För att inte tala om alla halmpressar som jag monterat och reparerat.

Jag gifte mig 1934. Det var förresten samma dag som den sista marknaden var i Malmköping. Ja, nu har de ju börjat igen men den gamla menar jag. 1947 flyttade jag in i det hus i Malmköping där jag fortfarande bor. Min far köpte det 1944 och så flyttade vi då hit min familj 3 år senare. Och nu sitter jag här som änkeman men tiden den går fort för jag har alltid mycket att göra.

Men det var väl musiken vi skulle tala om?

Edvin Andersson

Då var det så här att min far Edvin Andersson spelade fiol. Han var med i missionsförbundet så det blev mest andliga sånger han spelade. Jag tyckte väl inte det lät något vidare utan min dröm var att få spela dragspel. Men det fanns ju ingen levande möjlighet att jag skulle få ett dragspel så när jag var 10-11 år så började jag att ta ut melodier på